

ne, ker bi se koreninice lahko polomile, ki smo jih poprej varovali.

Če pa imamo manje rastlinice, ni treba narejati jarka tacega kakor pri velikih. V tem primerljivi odrežimo v natančni daljavi od debla z ostro lopato korenine steblica navpično, nekoliko jih odkopajmo in vzdignimo sajenke iz njihovega stojališča.

4. Vsako drevesce položimo pazljivo v senco ali pa kam drugam, kamor solnce hudo ne pripeka. Na solncu puščati sajenke ali pa jih trdo na zemljo metati, silno je škodljivo koreninam.

5. Če imamo prav majhine sajenke izkopati, jih bomo najlažje iz zemlje dobili, če z lopato varno gremo v zemljo in več rastlinic vkup iz zemlje vzdignemo. Na ta način se koreninice še manj poškodujejo.

6. Če iz sadišč moramo prav majhine rastlinice s kepo presajati, ktere prav gosto stojé v razorih ali nemešano, takrat vzemimo ostro lopato in naredimo od obeh strani vsake vrste z lopato navpične jamice 6 palcev eno od druge, vzemimo rastlinice ven in jih presadimo potem, ko smo jih na sadišču še v manje kepice razdelili; tako bode rast bolj gotova.

7. Če pa kdo prav majhine rastlinice presaja, in to delo s tem opraviti hoče, da rastlinico vsako posebej izpuli, ta ravna napačno, ker potem mnogo korenin pokvari. Da temu v okom pride, naj jih več vkup iz zemlje potegne.

8. S kepo je prva vrsta sadbe, če smo prst varovali, dognana, posebno če pozimi presajamo. Če pozimi drevo skopljemo in ga hočemo s kepo presaditi, pa daleč prepeljati ga, najbolje je za to, da mu vsa prst ostane, če ga potaknemo v vodo, in kedar zmrzne, na omi prostor, kjer bode stal, peljemo. To se pa more priporočati le pri večih drevesih. Taka sodba je predraga za vsakega in je bolj v vrtih in v drevoredih v navadi, kjer se nadomestujejo posamesna drevesa.

Pomniti je še to, da se mora pri toliko odraslih drevesih jarek okoli debla že eno leto poprej narediti, tako širok, da lahko z ostro lopato koreninice porežemo.

Ko je vse to končano, pokrijmo prostor s smrekovimi ploščami, in koreninice bodo dobile novo moč. Tako drevo se potem gotovo prime in lepo raste.

Tako se ravnajmo in prav bomo sadili in zgube ne bode.

5. Kako obrezovati sadike?

Ko smo sajenke skopali tako, kakor je povedano bilo, moramo jih v vejah in koreninah obrezati. Ako bi obrezovanje opustili, ne bi bil potem živež, ki ga rastline po koreninah srkajo, v pravi razmeri z deblom. Zato se mnogo rastlinic posuši in popolnoma pogine. Mnogo jih pa tudi, ako jim nismo korenin in vej porezali, zato konec vzame, ker so bile pri vožnji in kopanju ranjene; to naredi, da vsajene rastline gnijó in se posušé.

Potrebno je obrezovanje vseh poškodovanih korenin, vej pa toliko pustimo, kolikor jih koreninice lahko preživé.

V ta namen poslužimo se ostrega, nazaj zakrivljenega noža. Vsako koreninico odrežimo od spodaj nazgor, tako dolgo, da dobimo primerno razmero med koreninami in deblom.

Pri takih drevesih, ki imajo veliko in dobrih korenin, moramo tudi več vejic pustiti, kakor pri onih, ki imajo malo pa slabih korenin.

Sajenkam na slabi zemlji se mora tudi več vej odvzeti, ker tu nimajo toliko živeža kakor na dobri zemlji.

Obrezovanje je potrebno pri vseh takih sajenkah, kterim smo koreninice poškodovali. Ako pa drevesce

ima vse koreninice nepoškodovane in nam okoliščine pripuščajo, jih z vsemi presaditi, potem ni ravno neobhodno treba, obrezovati jih. Vendar je pa še pri vsem tem koristno, kajti navadno vsako steblice po presadbi peša in boleha, koreninice jim pa ne morejo toliko živeža dati, da bi se mogle prijeti.

Če imamo obrezati take sajenke, iz katerih hočemo v prihodnje visoka drevesca imeti, moramo skrbno na vrhe paziti, da se ne poškodujejo. Hočemo pa le živo mejo zarediti, porežimo drevescem vrhe in vse veje. Vendar pa ne mislimo, da drevesce, kedar vršiček zgubi, potem nikoli več lepo drevo biti ne more. Ne! tako poškodovanje vrha se zopet zaraste tako, da pozneje še poznati ne moremo, kje je poškodovano bilo.

Če se nam listnata drevesa previsoka ali nekoliko nagnjena zdijo, porežimo jim postranske veje z vršičkom, brez razločka na različnost dreves, da bodo ravno stala. Našli bomo potem, da se bo takim drevesom postranska vejica kviško obrnila in lep vršiček nadomestovala.

Neumno je, ako je kdo teh misli, da šilovina ne strpi obrezovanja. Več skušinj je pokazalo, da drevesca iz vrste šilovja, ki smo jih obrezali, dobro rastó. Posebno manja drevesca, ki so 1 do 2 čevlja visoka, če jim vse veje odvezamemo, vendar še dobro rastó; res je pa, da se bolje obnašajo, ako se jim nekoliko vej pusti. — To je od manjih zapomniti. — Pri veči šilovini je pa obrezovanje škodljivo. Pri odraslih in pa prav majhnih je dobro, če jih le do sredine obrežemo.

Če imamo majhina šilovnata drevesca tako vsaditi, da nizki gozd iz njih postane, in če je zemlja srednja ali pa celó slaba, takrat obrežimo take rastline pred vsajanjem za 4 palce in rastla bodo bolj, kakor če bi jih ne bili nič obrezali. (Dal. prih.)

Čbelarjem.

Po Dzircoskih panjovih v tem zboljšani naši panjovi, da imajo premekljive satovne dilice, se dobivajo pri meni v Ljubljani.

Miha Pakič, trgovec z lesenino.

Mnogovrstne novice.

* *Letina na Francoskem* se zarad hude suše za ozimino slaba kaže; žita bode malo pa tudi sená. Žitna cena je tedaj ondi že poskočila. Da ne bode žita primanjalo, že se naroča iz Amerike, južne Rusije, Ogerskega in podonavskih knežij.

* *Nezrel krompir* je zdravju zeló škodljiv. Na Dunaji ga na trgu jemljejo prodajalcem in jih kaznujejo, da škodljivi sad nosijo na prodaj. Naj bi bilo to svarilo vsem trgovcem, kjer se prodaja nezreli in zato strupeni krompir.

* *Magjar za pet goldinarjev*. Magjarski minister za deželno brambo naznanja častnikom in vojakom, naj oni, ki hočejo svoj priimek pomadjariti, dotičnim prošnjam rojstni list in pet goldinarjev priložijo. Plemenitaži pa, za ktere je odmerjena viša plača, morajo vrh tega vložiti posebno prošnjo, če hočejo, da se jim odpusti viša plača.

Napoleonove sanje na St. Heleni.

Lirična rapsodija. Zložil Fr. Zakrajšek.

(Dalje.)

Tak Napoleon.

Ker začel je Sanjoslav porogo s tem,
Spletši mu jo, ki sicer bi molčal,
Ino, kar je nekedaj sanjaril